

TOTÁLNÍ WOKNO

ZÁHADY ČESKÉ REPUBLIKY*

Upozorňujeme čtenáře, že titulky označené hvězdičkou jsou vhodné pro žáky 2. stupně.

ČTĚTE NA STRANĚ 2

SLOHOVKY ZE SMETIŠTĚ

Čtvrtáci měli v centrech aktivit za úkol napsat příběh hraček vyhozených na smetiště. Posuďte sami, jak se jim to povedlo

ČTĚTE NA STRANĚ 3

Prázdniny! A co s nimi?

Holky, kluci, tak je to konečně tady! Dočkali jste se vytouženého volna a už určitě přemýšlíte, jak strávíte léto.

Pokud ještě váháte, naši redaktori pro vás připravili pár tipů, kde by se vám mohlo líbit nebo co si vzít s sebou na čtení.

Vemte si náš časopis s sebou, dejte si ho třeba pod polštář a až nebudete vědět, co dělat, můžete si v něm číst nebo v něm najít nápad, kam se jet podívat.

Tak ahoj v září. Vojta

Koncerty a festivaly

Připravil jsem si pro vás tipy na letní koncerty. Jako první vás pozvu na festival Český Brod 1995, kde budou vystupovat kapely jako Wohnout, Dubioza kolektiv, Monkey Business, Mňága a Žďorp a další. Koná se 20. 8. v Českém brodu. Jak překvapivé.

„Mícháme pro Vás ten nejlepší letní festivalový koktejl. Ingredience: kvalitní muzika, výjimečná atmosféra, Vy a vaši přátelé. Pozor! V hlavě Vám zůstane tenhle koktejl dost dlouho.“, říkají na webu

organizátoři.

Dále doporučuji koncert Pokáče, který se bude konat 24. 9. Pokáč bude vystupovat v O2 aréně. Textař a písničkář Jan Pokorný (Pokáč) uspořádá zatím největší koncert za svou kariéru. Nejlepší místa budou za 790 Kč jeden kus a ty nejdál jen za 490 Kč. Pokáč hraje na kytaru nebo ukulele. Má svůj youtube kanál, na kterém je hodně aktivní. V jeho písničkách se moc často neobjevují sprostá slova. Bližší informace najdete na www.TICKETPORTAL.cz. Také bude na festáku Jatka fest 1. 7. v Pacově. Určitě se máte na co těšit.

A teď bude reportáž z koncertu Imagine Daragons, který se konal 6. 6. v pražských

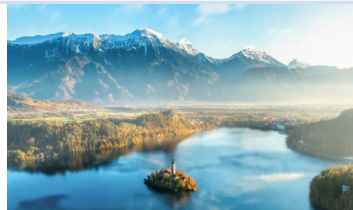
Letňanech. Na koncertu bylo 55 tisíc diváků. Za kapelou byly obrazovky, na kterých se objevovaly s epickými efekty konfety a oheň, bylo to jednoduše super. Imagine Dragons zahráli snad všechny svoje hity. Za mě nejlepší koncert v ČR. Hlavní zpěvák (Dan Reynolds) byl nejlepší. Zajímavosti: Skupina Imagine Dragons byli v ČR čtyřikrát. Kapela vznikla v Los Angeles v roce 2008. Singl Radioactive byl pro kapelu zásadní. Na písni strávila 87 týdnů. Písnička byla v top 100 songs.

autor článku:
MATYÁŠ HRUŠKA
třída 5.

Udělejte si výlet do Slovinska

Slovinsko je krásná země, jsou tam krásné hory (Alpy) a u nich krásná jezera a moře. Ve Slovinsku se také platí eurem. My jsme ve Slovinsku byli a na výletech se mi líbilo. Bydleli jsme v malé chaloupce v Triglavském národním parku poblíž Pokljuky, kde je známé biatlonové středisko.

Podnikli jsme výlet k jezeru Bohinj a také do vesničky Planina Zajamniki. Líbily se mi

tam staré sruby a výhled na okolní hory a louky, na kterých se pásly volně puštěné krávy. Jezero Bohinj se nachází v sousedství známějšího jezera Bled. Myslím, že kdo má rád přírodu, tak tato země je něco pro něho.

autor článku:
ONDŘEJ MAREŠ
třída 4.

Za levandulovými poli

Část Francie, kde hodně rostou levandule, se jmenuje Provence. Mají tam vhodné podmínky k růstu, je tam suchá propustná půda a sluneční paprsky, díky slunečním paprskům mají levandulové květy sytou barvu a intenzivní aroma.

Slovo provence se dostalo do názvu nábytku.

Francouzští měšťané se rozhodli žít na venkově a tam si vybavovali domy uklidňujícím bílým nábytkem a z toho vznikl typ nábytku provence.

autor článku:
JAN MIKŠOVSKÝ

Slohovky ze smetiště

Když jsme se čtvrtáky probírali recyklaci, čekal na mě v centru Čtení a psaní příběh Krysáků, který určitě trochu znáte z večerníku. Jakmile si ho přečetli, měli za úkol napsat vlastní příběh ze smetiště, tentokrát už i odjinud než z Vizovic. Ten měl být tvořen hlavně přímou řečí, se kterou jsem chtěl, aby se holky a kluci seznámili. Pustili se do toho s vervou, vtípkovali se jmény postav a vzájemně se hecovali takovým způsobem, že jeden sloh byl lepší než druhý. Byl oříšek vybrat, které otiskneme. Nakonec vám jich pár

předkládám, snažil jsem se zachovat podobu, pro kterou se děti rozhodly, opravil jsem jen nejnnutnější hrubky. Dobře se při čtení bavte, nezapomeňte své kamarády pochválit, psaní musí dělat radost, ta u nás ve třídě nechyběla, ale můžete nám ji připomenout. Vojta

Smetiště - Kuba Kuklák

Jednoho dne se na smetiště přidala nová dávká smet, v tom smetí byla panenka, říkalo se jí OLE.

OLE: „Áá, kde to jsem? Né, to je smet! Já umřu! Jsem tu sama! Já omdlím, á!“
Ole na smetí však nebyla sama, byl tam s ní Bořek. Bořek je

postavička vojáka.

BOŘEK: „Jsi v poho.

Nevypadáš tak.“

OLE: „Kdo jsi? Proč máš kulomet? A helmu?“

BOŘEK: „Já jsem voják. Byl jsem v 1. a 2. figurkové.“

OLE: „Aha. To muselo být strašné.“

BOŘEK: „Bylo. V 2. jsem ztratil ruku. Pojd! Přece nebudeš sedět ve smetí.“

OLE: „Dobře, ale kam mám jít?“

BOŘEK: „Ke mně domů přece.“

O 2 měsíce později

BOŘEK: „Co se to děje? Oni uklízí skládku?“

OLE: „Jó, já.“

BOŘEK: „Hele tam jdou nějaké

děti.“

OLE: „Jó, možná si nás vezmou! A nebudem tu muset být. Dělej mrtvého.“

BOŘEK: „Dobře!“

DĚTI: „Hele, tam jsou hračky. Vezmu si tu panenku.“

2. DÍTĚ: „Dobře. Já toho vojáka.“

Nakonec vše dopadlo dobře. Bořek i Ola měli svého pána.

Čtěte zde a pokračování na str. 3

Slohové práce přepsal
a sestavil:

autor článku:
VOJTĚCH BÍLEK

Nezapomeňte seavit v ZOO Tábor

V minulém roce jsme se podívali do zoo v Táboře. Byla tam skoro všechna zvířata, která žijí ve velkých zahradách. Není to zrovna velká zoo, ale všechna zvířata, která chcete vidět, tam najdete.

Nejhezčí byly kočkovité šelmy. Je tam výběh tygrů, při horkém počasí polehávají ve stínu. A ve výběhu lvů byl vrak letadla a v jeho stínu se kočkovala lví kofata. A krmí je syrovým masem.

Na památku jsem si koupil knížku o surikatách. Je moc hezká, rád v ní listuju. Nedaleko zoo je rozhledna Hýlačka, ze které je krásný výhled do dalekého okolí. Už se těším, až tam zase někdy pojedeme.

autor článku:
JONÁŠ LACINA
třída 4.

Záhady České republiky*

Ufo nad Vranovskou přehradou

Vranovská Přehrada je přehrada na jihu Jihomoravského kraje, kde se údajně objevilo ufo. Údajně ufo bylo nahaněno vrtulníky v roce 1980. „Ufo“ podle svědků a videa popřelo zákony fyziky. Podle údajů se objekt pohyboval rychlostí až 2700 km za hodinu. Jelikož je nahrávka stará 42 let, je možné, že ufo bylo opravdové. Samozřejmě je možné, že to je fake, ale nemělo by se to podceňovat.

Údajný špeh či mimozemšťan
Muž, který byl zadržen STB

roku 1955, byl údajně hluchoněmý, což není žádný prohršek. Když ho vyslyšeli, dokázal napsat jen své jméno: Karel Novák. Později to odvolal s tím, že své pravé jméno nezná. Po roce nějakým zázrakem začal slyšet, mluvit, a to 8 jazyky. Naučil se bojová umění, řídit tank nebo pilotovat. Potom ho režim poslal do vězení. I po jeho záhadné smrti nikdo nezjistil, kdo byl doopravdy zač.

Vymítání ďábla.

Tato událost se odehrála ve Vranovu nad Dyjí. Incident byl natočen i na mobilní telefon přes klíčovou díрку místního kostela. Ve videu, které jsem viděl, bylo vidět ženu v transu, z úst jí pršely nadávky na faráře. Korunu tomuto videu přidali místní, kteří říkali, že ve městě

Recenze na hru: Port Royal

Port Royal je karetní hra, co vás vtáhne do role majitele přístavu a ti se snaží mít co největší vliv. Ten sbíráte pomocí takzvaných bodů vlivu, které získáváte za vaše pracovníky. Různí pracovníci mají rozdílné ceny, ale také vám dají různé výhody, například takový guvernér je drahý a nedá vám žádné body vlivu, jenže vám zase umožňuje vzít si vždy o jednu kartu více.

Slečna je také drahá, ale přidává hodně bodů vlivu a také vám zajistí slevu na všechny nabídky, obchodník je levný, takže vám sice nepřidá moc bodů vlivu, ale zase vám zajistí větší zisk u lodí jedné konkrétní barvy.

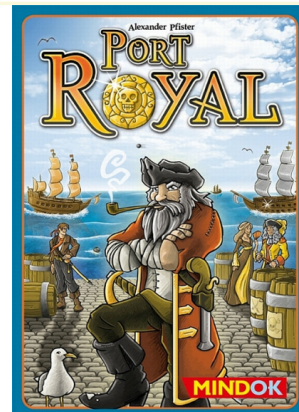
se objevuje ďábel.

Hans Hågen

Hans Hågen byl německý příslušník na konci období druhé světové války. Schovával se v chodbách lomu Velká Amerika. Podle nálezu kostry s německou uniformou zemřel. Proto jedna z chodeb se jmenuje po zesnulém Hans Hågenovi. A v té jeho chodbě se nachází důlnický gong. Legenda praví, že kdo na něj třikrát zazvoní, tak ho duch Hågena zabije buď hned, nebo do roka. V chodbách se podle návštěvníků ozývají kroky nebo dokonce křik.

Záhada Blaníku

Povím vám příběh Václava Podbrdského, který byl kameník na hoře Blaník, kde také těžil kámen do Národního divadla. Data 18. 8. 1889 tiskne časopis

Pokud by někomu přišlo, že ve hře je toho málo a chtěl by v ní něco víc, tak jsou i nějaká ta rozšíření, takže bych řekl, že hra je celkově docela dobrá a dal bych jí takových 79%.

autor článku:
ELIÁŠ VILINGER
třída 4.

Národní politika článek o Václavovi Podbrdském, který před 18 lety záhadně zmizel. Prý při odstřelu poodstoupil a spadnul z 60m výšky. Nebyl nalezen, a proto ho prohlásili za mrtvého. Podbrdský se po pádu dostal do místnosti, kde byli záhadní lidé, rytíři a prý i svatý Václav. Po 18 letech se Podbrdský vrátil na zem, vypadal úplně stejně, jako když zmizel. V ten den, co se vrátil, chtěl výplatu po svém mistrovi. Když se dostavil před soud na stížnost, soudce mu příběh nevěřil. Místo toho ho poslali do blázince.

autor článku:
MATYÁŠ HRUŠKA
třída 5.

Naše dědina

Někteří lidé vyhledávají známá, daleká a teplá místa na strávení prázdnin, ale mohou se zde nacházet i jedinci, co by spíše strávili dny někde poblíž, v poklidném a chladnějším místě a pro takové z vás mám perfektní místo.

Severní a střední Morava

Morava je velmi oblíbeným místem pro objevení nové kultury, historie, památek a pro některé i její kuchyně. Zrovna sever je tímto velmi bohatý.

Doporučená místa:

Rozhodně jako jednu z mála památek vám doporučuji pramen Stračka, je to poutní místo, které je bohaté jak na svou historii, tak i přírodou. Některým, co by chtěli trochu civilizovanější místo, bych doporučila město Frýdek-Místek a jeho Muzeum Beskyd. Zde se dozvíte o historii a také o

Tohle je ode mne asi vše, doufám že si užijete letošní prázdniny :D

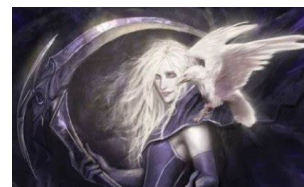
autor článku:
ADÉLA P.

Pod křídly smrti*

Článek je vhodný pro druhostupňové žáky.

Komiks si zahrává s kontextem posmrtného života. Kdykoliv, když umře nějaký jedinec, má možnost pracovat pro smrtku Bernadette a strážit svět před nekromanty. Příběh nás seznámí s Clarou, která je na večírku zavražděná svým přítelem při nekromantském rituálu, naštěstí ji smrtka a zbytek strážců zachrání a má možnost se přidat ke strážcům. Později se dozví, že každý strážce má svůj klíč (schopnost seskládaná z jeho vzpomínek), což pro Claru je pírk, se kterým má možnost číst a napravovat myšlenky jiných. Bernadette má i trochu větší problém než samotné nekromanty, po její

kose touží archeoložka Maria, chce znovu oživit svou zesnulou dceru. Když se jí podaří získat a oživit svou dceru, nedopadne to tak, jak chtěla. Její dcera se znovuzrodí jako bestie toužící po energii země. Tento plán jí nevyjde a je poražená strážci a Bernadette, ale to možná není ještě konec...

autor článku:
ADÉLA P.

O ledničce, myčce a toustovači

Jednoho dne na skládku přijelo auto plné odpadu: „Au! Myško, nelež na mně!“ vykřikla pračka. „Promiň, hele vysvětlí mi, jak je možný, že včera jsme byli v luxusním baru a teď ráno jsme na týhle špinavé skládce, tfu,“ stěžovala si myška.

„Nevím, ale mohla by si ze mě konečně slízt,“ pronesla našťavaně pračka. „Že seš to ty,“ řekla myška a slezla z pračky.

„Haló, je je je ta-tam ně-ně-někdo!“ ozývalo se z jakési oplzlé a oprýskané pračky. „Hele, myško, pomoz mi to otevřít, hěj-rup!“ a lednička se otevřela.

„A-a-a-ahoj, ne-ne-nedáte si to-to-toust.“ pronesl toustovač, který byl doposud zavřený v lednici.

„No to mě podrž! To je toustovač kokta! Co děláš na týhle skládce?“ ptala se udivené pračka.

„Jsem tu v důchodu a bydlím v týhle-le-le-le-led-led-ledničce.“ odpověděl toustovač. A žili spolu na skládce až do jejich rozkladu.

autor článku:
ELIÁŠ VILINGER
třída 4.

O strhaném papíru a zničené tašce

Jak se seznámili

píše Tomáš Kocián
Jednou na skládku vyklopili novou dávku odpadu. „Hej! Otevři se.“ „Promiň,“ řekla taška. Papír: „Díky. Já jsem papír Gustav.“ „Těší mě. Já jsem taška Alfréd.“ Gustav: „Pojďme si postavit dům.“ Alfréd: „Já už dům mám. Pojď.“ O jeden den později přivezli další várku odpadu. Alfréd: „Pojď! Rychle! Vypadneme odsud.“ Gustav: „Já nechci. Mně se tady líbí.“ Alfréd vzal Gustava do sebe

a pověsil se na kamion. Jeli dlouho, až došli do továrny na třídění odpadu. Gustav: „Co ti vrazilo do hlavy?“ Alfréd: „Chtěl jsem zjistit, co s náma odpadkama dělají.“ Gustav: „To tě nenapadlo, že nás dají zase na skládku (i když se mi tam moc líbí).“ Alfréd: „Napadlo, ale je to silnější než já.“ Gustav: „Tak už tam pudeme, když si nás sem teda přivezl.“ Alfréd: „Tak pod.“ Dva odpadky se vydaly do továrny. Gustav: „Co to je?“ Alfréd: „To taky nevím.“ Naši dva kamarádi uviděli vobří pás, na kterém se vezly dosud neoživené odpadky. Alfréd: „Pudem nahoru?“ Gustav: „Dobře, už mě to taky zajímá.“

Pokračování příště

Nový kamarád na skládce

napsala: Ela Klaudivsová

„Nová dovážka,“ vykřikla myška Emilka. „Co! To už!“ Myšák Eda prudce vstal ze svého rozlámaného křesla. „Emilko, lásko moje.“

„Hele, Edo. Co to je?“ Emilka to něco zvedla... „Au! Něšahej mi do oka!“ „Promiň,“ řekla Emilka. „A co vlastně jsi?“ zeptal se ustrašeně Eda. Vidíš přece. Toaleták Emil Záchodní. „Hezké jméno.“

„Tobě se to jméno líbí?“ zeptal

se Eda Emilky. „Vlastně moc ne, ale nechci ho urazit.“ „Nemáš hlad?“ „Ano, mám. A jakej.“ Tak Eda a Emilka si našli nového kamaráda.

O plechovce a skříňce

napsal: Vašek Kábele

Jednoho dne na skládce spadla plechovka na skříňku. Skříňka řikala: „Hej, dávej pozor!“ „Je, promiň, skříňko.“ „Moc mě to bolelo, dávej příště pozor!“ „Já za to nemůžu.“ „Budem kamarádi.“

„Samozřejmě.“

„Plechovko, utečem do Prahy a eště si řeknem jména. Já plechovka Čunča.“ „Já skříňka Špindíra.“ „Tak dem skříňko do tý Prahy, nojo, už du, Čunčo.“ Špindíra se ptá, jak dlouho půjdeme eště.

„Hale, Špindíro, už se začíná

stmívat.“ „Čunčo! Kde budem spát?“ „No přeci pod stromem.“

Jednoho rána se probudil Špindíra s Čunčou a dali si omylem pusy a oba dva se cítili trapné a rači šli do Prahy. „Je, popelářský auto, naskočíme do něj, třeba nás odveze do Prahy.“ Popelářský auto je odvezlo do Prahy a v Praze je vzal člověk do bytu.

„Je, Čunčo, to byl dobrý nápad.“ A žili tam navždy.

Peprovač a náboj

„Aú, kdo to byl? Hej, ty, haló, slyšíš mě?“ říkal peprovač. „Hej, kdo na mě mluví.“ říkal vystřelený náboj. „Á, mám takový divný pocit, co to se mnou je,“ říkal náboj. „Hej, ty žiješ to se ti děje a viš, žeš mi prasknul sklo? Ani nevím, co tu vůbec dělám, když se dám 100 000 000 x použít.“

„Já jsem náboj a moc se ti omlouvám. „Á já jsem peprovač. Mohli bysme být kamarádi.“ „Máš pravdu, ty seš dobřej na pokec. Napadlo tě někdy vocud' zdrhnout?“ „Tak jo, sednem na příští popeláře.“

Asi o 1 hodinu později: „Tak jo, skočíme za 3, 2, 1 ted!“ „Přežili jsme to. Anó.“

Asi o 5 min později: Drnc! „Áááá, jsme na silnici, áá tam jede auto, ono nás snad dočista rozdrť.“ Skříp. „Cože, my žijem.“ „Ááá, co to s náma dělá. Cože? On si nás vzal!!!“

autor článku:
JAN VÁGNER
třída 4.

Protoceratops a velociraptorem na smetišti

napsala Tereza Horálková

Přijeli posledním popelářským vozem. Byli to protoceratops a velociraptor, co si mysleli, že jsou živí dinosauři, ale byly to přitom figurky. Protoceratops byl Miloš a velociraptor Luboš.

Luboš zařval: „Jaktože nejsme doma na poličce?“

Miloš řekl: „Proč nás vyhodili?“ Luboš odpověděl: „Protože už nás nechtěla, už je dost velká.“ Miloš zafuněl: „Tak to nenecháme, vrátíme se zpátky!“

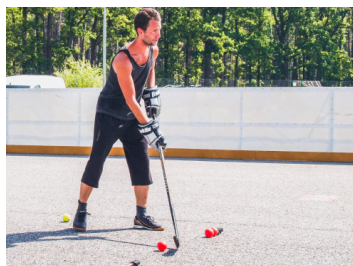
A tak dinosauři přemýšleli, jak najít cestu domů. Dinosauři napadlo, že si vlezou do popelářského auta a pokusí se najít svůj domov.

Dinosauři frčí v popelářském autě a v tom Miloš řekne: „Luboši, koukej, to je náš dům!“

Luboš křičí: „Miloši, vyskočíme!“

A dinosauři se šťastně vrátili na poličku.

Rozhovor s Karlem Pichem

M: Dobrý den, Karle. Odkud jste k nám přišel?

O: Záleží, jestli se ptáš, kde jsem působil předtím, nebo kde jsem se narodil.

M: Kde jste působil před naší školou?

O: Pracoval jsem na základní škole na Kladně, jak říkají Kladeňáci.

M: Chtěl jste být psychologem už jako mladý? Čím jste chtěl být?

O: Jako malý jsem chtěl být mistrem bojových umění. Později se to přeměnilo do modernější představy, že jsem chtěl být profesionálním sportovcem.

Být psychologem jsem se rozhodl až někdy kolem sedmnácti let. Bylo to proto, že jsem na vlastní zkušenost zažíval, jak můj duševní stav souvisí se sportovním výkonem.

Zabýval jsem se různými metodami psychologickými, ale i různými cvičeními, dýcháním, tréninkem pozornosti a podobně ke zlepšení sportovního výkonu.

M: Jaké jste dělal sporty?

O: Úplně první sport, co jsem dělal, bylo s tátou lyžování. Jezdil jsem i několik let pravidelně na víkendovou lyžařskou školu. Na základní škole jsem čtyři roky cvičil tradiční shotokan karate, kde jsem se poprvé seznámil s různými duševními cvičeními.

Jednou ze základních zásad karate je duševní sebeovládání, schopnost soustředit se, schopnost ovládat svůj dech, takzvaně pracovat se svým dechem. Tímto mě karate hodně ovlivnilo.

V páté třídě jsem rok hrál fotbal. Na osmiletém gymnáziu jsem rok hrál basketbal, pět let jsem se věnoval skateboardingu, dále hokejbalu a závodně jsem jako junior hrál florbal. Ke konci střední školy jsem se vrátil

k bojovým uměním a sportům, cvičil jsem hlavně MMA (Mixed Martial Arts - Smíšená bojová umění).

Po vysoké škole jsem začal trénovat klasický box a od svých 33 let jsem se začal intenzivně věnovat bruslení na ledě a lednímu hokeji.

M: Podporovali vás rodiče ve sportu a později ve studiu psychologie?

O: Ano, hodně. Jsme sportovní rodina, takže jsem sportoval i se svými bratry. Starší je o 6 let a mladší o 7. Navštěvovali jsem stejné sportovní kroužky, se starším karate, s mladším hokejbal, nebo jsme spolu bruslili na ledě.

Rodiče mě hodně podporovali ve sportu. U nás to bylo tak, že jsem musel dělat nějaký sport, nemohl jsem se jen tak povalovat. Když jsem potřeboval nějaké sportovní vybavení, tak mi to rodiče pořídili, i když to bylo drahé (např. skateboardy byly dříve v poměru k platům dražší než dnes).

V psychologii mě samozřejmě také podporovali, hlavně při přípravě na přijímačky. Musel jsem hodně studovat, takže mi rodiče umožnili mít dostatek času na studium. Někdo musel například chodit denně na brigády, já mohl jen několikrát do měsíce, protože na studium k přijímačkám bylo třeba hodně času.

M: Co rád děláte ve volném čase?

O: Nejraději sportuji. Také rád chodím na procházky. Rozlišuji krátké procházky a pochody, což je třeba svižnou chůzí pěšky z Louňovic do Vlašimi. Tam si koupím pít a něco k jídlu a jdu zase zpátky.

M: Jaké ze sportů jste dělal závodně?

O: Florbal jsem jako junior hrál ligu, to byla druhá juniorská liga, tedy třetí soutěž (extraliga, první liga, druhá liga...). Rád na to vzpomínám. Ve skateboardingu jsem se zúčastnil dvou závodů. V tom druhém závodě, to mi bylo 18 let, jsem se umístil na třetím místě. Byla to moje nejlepší jízda, co jsem v životě zajel. V té době už jsem se věnoval psychologickým metodám, které mi pomohly k tomu dobrému

umístění.

M: Co ještě umíte kromě pomáhání lidem a sportování?

O: Doufám, že lidem doopravdy pomáhám. Hodně jsem se věnoval čaji, různým způsobům přípravy a podávání čaje a jak ovlivňují různé materiály nádoby chuť čaje.

Umím trochu kreslit, myslím si, že umím i hezky psát, takže v minulosti jsem vyráběl malé ručně psané knížečky. Umím trochu vařit.

Znám základní způsoby, jak přežít v přírodě, rozdělávání ohně, vaření na ohni, stanování, orientace v přírodním prostoru.

Na střední škole jsem několik let pracoval v časopise. Začínal jsem jako redaktor a dva roky jsem byl šéfredaktor. Byl to studentský časopis, který byl zaměřený na básně, povídky, recenze knih, filmů a hudby.

M: Ty malé knížky, o kterých jste mluvil, jste nějak vydával?

O: Hlavně jsem je věnoval jako malé dárky.

M: Ovládáte nějaké světové jazyky?

O: Yes, I can speak English. Und auf Deutsch, Ich bin ein sehr schrecklich Sprecher. Anglicky se dorozumím a německy se základy asi také dorozumím, jako je například doprava, doleva, rovně, obchod atd.

M: Maté rodinu a děti?

O: Děti nemám, jsem rozvedený. S bývalou manželkou jsem žil s dětmi z jejího předchozího manželství.

M: Máte nějakého domácího mazlíčka.

O: Nemám, ale sousedé mají dvě kočky, které mě chodí navštěvovat. A na zahradě slepice s kohoutem.

M: V minulosti jste měl nějakého domácího mazlíčka?

O: S manželkou a dětmi jsme měli kočku, kocoura a fenku bigla.

M: Děkuji za rozhovor.

O: Také děkuji a přeji, ať se vám časopis daří.

autor článku:
MATYÁŠ HRUŠKA
třída 5.